

עמ"ת 16413/09/17 - מחמד אבו סבית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 ספטמבר 2017

עמ"ת 16413-09-17 אבו סבית(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט אריאל חזק
העורר

מחמד אבו סבית (עציר)

נגד
המשיבה

מדינת ישראל

נוכחים:

העורר וב"כ עו"ד יריב בן דוד

ב"כ המשיבה עו"ד אסיף גיל

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מדובר בערר על החלטת בית המשפט השלום בבאר שבע (כב' השופט י. עטר) שניתנה במסגרת תיק מ"ת 67800-06-17 ביום 17.8.17 במסגרתה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, שבל"ר ונטישה במקום אחר, פירוק חלקים מרכב וגניבה מרכב. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 25.6.17 סמוך לשעה 23.00 העמיד המתלונן ראוף חמאסה (להלן: "המתלונן") את רכבו מסוג מזדה מס' רישוי 72-390-35 (להלן: "הרכב") בצד הכביש ליד צומת הכניסה לשכונת רמות, כקילומטר לפני הכניסה לבאר שבע. ; ביום 26.6.17 סמוך ולפני השעה 01.25 התפרץ הנאשם בצוותא חדא עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר") לרכב, בכך שניפץ את החלון המשולש בדלת האחורית שמאלית, בכוונה לבצע גניבה. באותו מעמד, דחפו הנאשם והאחר את הרכב והעבירו אותו מהמקום בו חנה כאמור, למרחק של כמאתיים מטר קדימה, לכיוון הואדי וזאת ללא רשות המתלונן. בהמשך ובסמוך, פירק הנאשם מהרכב בצוותא חדא עם האחר, את הפגוש הקדמי של הרכב ואת הפנסים הקדמיים והניחו אותם בוואדי. סמוך לאחר מכן נכנסו הנאשם והאחר לרכב ופרקו את מכשיר הרדיו דיסק ואת הרמקולים ברכב בכדי לגנבם. בתוך כך שב המתלונן אל הרכב וכאשר הנאשם והאחר הבחינו בו, יצאו השניים מתוך הרכב והחלו במנוסה שבמהלכה הצליח המתלונן לאחוז בנאשם לאחר שזה מעד בוואדי ונחבל. בנסיבות שתוארו גרם הנאשם לנזק בזדון ושלא כדין לרכב, בצוותא חדא עם האחר.

ב"כ העורר טען בהודעת הערר ובדיון שהתקיים ביום 10.9.17 כי מדובר בעורר צעיר בן 27 נשוי ואב לשלושה ילדים קטינים. לדברי הסנגור משיחה עם מעבידו של העורר, העורר מתמיד בעבודתו והביע בפניו רצון לפרנס את משפחתו.

לטענת הסנגור בערב האירוע נשוא כתב האישום, שהה העורר במסגרת בילוי חברתי בתחנת הדלק בכניסה לבאר שבע, בו צרכו כל הנוכחים אלוהול.

הסנגור טען כי בשירות המבחן הוערך העורר כ"בעל רמת מסוכנות", משמע נשקף ממנו רף מסוכנות במדרג הנמוך. עוד טען כי בתסקיר המעצר נקבע כי מדובר בצעיר בעל פוטנציאל חיובי לתפקוד תקין שנראה כי הצליח לבצע שינוי בחייו עד למעצרו הנוכחי.

לדברי הסנגור שירות המבחן מצא לנכון להמליץ על שחרורו של העורר בתנאי מעצר בית אל בית דודו אולם בית המשפט קמא דחה את ההמלצה תוך שציין כי קיימת בעייתיות הנוגעת לערב שהוצע, אביו של העורר.

הסנגור טען כי עבירות הרכוש בהן מואשם העורר אינן במדרג העליון של עבירות הרכוש ואין בהן כדי לסכן בטחונו של אדם. לדבריו מדובר על אירוע יחיד ולא מתוכנן שעה שהעורר וחבריו שתו בתחנת הדלק בכניסה לבאר שבע והבחינו ברכבו של המתלונן אשר חנה בצד הדרך בשולי הוואדי בכניסה לעיר באר שבע.

הסנגור ביקש לקבל את הערר ולהורות על שחרורו של העורר לחלופת מעצר.

ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערר וטען כי נוכח חומרת העבירות, עברו הפלילי של העורר והמאסר המותנה נגדו נשקפת ממנו מסוכנות. לדבריו גם שירות המבחן התרשם כי נשקפת מסוכנות מהעורר לציבור. לדברי ב"כ המשיבה בית משפט קמא לא אישר את אביו של העורר כערב עקב כישלון עבר שמפורט בהרשעה האחרונה של העורר לפיה הורשע בעבירה של הפרת הוראה חוקית בכך שיצא ממעצר בית בשעות הלילה ללא ידיעת אביו ונסע ברכב לעכו. כמו כן טען כי ביחס לדודו של העורר בית המשפט קמא סבר כי היות והוא מתחיל לעבוד כמאבטח הוא לא יוכל לשמש כחלופת מעצר עיקרית וראשית לאורך זמן חרף ההתרשמות החיובית לגביו.

לטענת ב"כ המשיבה יש להתמקד בעורר ולא בשאלת החלופה. ב"כ המשיבה ביקש להביא נתון שלא הובא בפני בית המשפט קמא בדבר הרשעתו של העורר בעבירות רכוש והפרת הוראה חוקית קודמת, שם נידון לתשעה חודשי מאסר בפועל ושחרר שחרור מוקדם ביום 15.7.14 והוטל עליו לשהות במעצר בית לילי ללא פיקוח, לדבריו העורר הפר את תנאי השחרור כשנתפס מסתובב בשעות הלילה, וועדת השחרורים קבעה כי ימשיך את יתרת המאסר בכלא. לטענת ב"כ המשיבה, לא ניתן לתת אמון בעורר שהוא יקיים כל תנאי שחרור בערובה, היות ובעבר הפר הוראה חוקית.

ביום 14.9.17 התקיים דיון נוסף, לאחר שהסנגור ביקש לבחון אפשרות להציג חלופה במקום מרוחק.

באותו דיון ב"כ העורר ביקש מבית המשפט לאמץ מתווה של מעצר בית מלא בעיר לוד, בפיקוח מלא של דודו של העורר פלח אבו סבית, שנבחן על ידי שירות המבחן ובסיוע של דודתו של העורר, גב' אמל אלעיסאוי.

בדיון נחקרו הערבים המוצעים.

דיון והכרעה

עמוד 2

ראיות לכאורה

במהלך הדיונים הסכים ב"כ העורר לקיומן של ראיות לכאורה.

מסוכנות וחלופת מעצר

בעניינו מדובר בעורר שקיימות בענינו ראיות לכאורה לכך שביחד עם אחר ניפץ חלון של רכב שעמד בצד הכביש בכניסה לשכונה בבאר שבע, דחף את הרכב למרחק של 200 מטר לכיוון ואדי, ובהמשך פירק מהרכב ביחד עם האחר את הפגוש הקדמי, את הפנסים, את מכשיר הרדיו, הדיסק והרמקולים.

הארוע שתואר לעיל שבוצע בצוותא חדא ביחד עם אחר, בכניסה לשכונה בעיר, תוך העברת רכב בדחיפה מן הכניסה לעיר לואדי סמוך ופירוק הרכב לגורמים, מעיד על תעוזה והתארגנות מוקדמת, והוא מקים את חזקת המסוכנות. (ראה לענין זה בש"פ 45/10, **מסראוה נ' מדינת ישראל**).

זאת ועוד, לעורר עבר פלילי בעבירות של גניבת בקר, הפרת הוראה חוקית, סיוע לפריצה לרכב והיזק לרכוש, ועומד כנגדו מאסר מותנה בן 6 חודשים מת.פ. 26258-12-13.

בנוסף לאמור לעיל, מדובר בעורר שנשלח למאסר בן 9 חודשים בעבר בגין עבירת גניבת הבקר, ולאחר ששוחרר מן הכלא בשחרור מוקדם בתנאי מעצר בית לילי הפר תנאי שחרור ובעקבות כך הורתה ועדת השחרורים על החזרתו לבית הכלא לריצוי יתרת תקופת מאסרו.

יחד עם זאת, בעניינו מדובר בעורר ששוהה מזה כ-3 חודשים במעצר, והוגש בענינו תסקיר הממליץ על שחרורו. בתסקיר שירות המבחן שהוגש בענין העורר מציין שירות המבחן בין היתר, כי על פי דברי העורר, העבירות הקודמות שביצע בוצעו על רקע צריכת אלכוהול, כאשר לדבריו הוא החל לצרוך אלכוהול לאחר שעבר תאונת דרכים קשה בגיל 19. העורר ציין כי מצא מפלט בצריכת אלכוהול, ותדירות השתיה הפכה יומיומית. לדבריו, לבקשת אשתו ומשפחתו הפחית לאחרונה בצריכת אלכוהול עד לערב חג הרמדאן האחרון בו צרך אלכוהול כחלק מבילוי, ובאותו ערב נעצר בגין העבירה המיוחסת לו. בשלב זה יוער כי בחומר החקירה מצויות אינדיקציות לכך שהעורר ביצע את המיוחס לו לאחר ששתה כמות גדולה של אלכוהול, ועובדה זו יהיה בה כדי להסביר לכאורה את אופי ביצוע העבירה.

כן צוין כי בני משפחת העורר (אביו, אימו, אשתו ובן דודו) מסרו כי אכן עד לפני כשנה נהג העורר לצרוך אלכוהול והיה חוזר לביתו רק לאחר מספר ימים על מנת להסתיר הדבר ממשפחתו. עפ"י אותה גרסה, בעקבות התערבות המשפחה התנתק העורר בשנה האחרונה מהחברה השולית עמה התרועע, הפסיק לצרוך אלכוהול והחל להתמיד במקום העבודה כרתך. מעבידו של העורר אישר כי ב-8 החודשים האחרונים העורר הגיע בזמן לעבודה והתמיד בעבודתו, והוא לא ראה אותו תחת השפעת אלכוהול.

עוד מציין שירות המבחן כי עפ"י התרשמותו מדובר בצעיר בעל פוטנציאל חיובי ותפקוד תקין, ונראה שהצליח לבצע שינוי בחייו עד מעצרו הנוכחי. שירות המבחן מדגיש כי הביא בחשבון את עברו הפלילי של העורר ואת העובדה כי הפר בעבר תנאי מעצרו, אך מנגד לקח בחשבון את הבנתו של העורר כי שילם מחירים אישיים בגין מעשיו, וכי חווית המעצר הינה משמעותית ביותר עבורו, ומהווה גורם מדרבן לביצוע שינוי בחייו לרבות שילובו בטיפול.

כן ציין שירות המבחן את התרשמותו מקיומה של משפחה תומכת ואסרטיבית, ואת הערכתו כי תחת גבולות חיצוניים וברורים יצליח העורר לגייס כוחותיו ולהישמע לגורמי הסמכות ולתנאים שיוצבו לו.

שירות המבחן מציין כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, אך על אף זאת הוא ממליץ על שחרור העורר לחלופת מעצר ומציין כי עפ"י הערכתו יש מקום לנצל ההליכים המשפטיים על מנת לגייס העורר לטיפול.

באשר לחלופת המעצר, בתסקירו בוחן שירות המבחן חלופת מעצר באזור בו התגורר טרם מעצרו, ובפיקוח בן דודו ואביו.

שירות המבחן מציין כי בן הדוד פלאח אבו סבית, ששירת כ-12 שנה בשירות צבאי, הינו דמות סמכותית, אשר יכולה להציב לעורר גבולות ברורים ולמנוע הידרדרות.

באשר לאביו של העורר, היה שירות המבחן נחרץ פחות, אך על אף זאת המליץ בסופו של דבר על שחרור העורר לחלופה בבית בן הדוד בפיקוח האב ובן הדוד.

כפי שצוין לעיל, דחה בית משפט קמא את המלצות שירות המבחן, לשחרר העורר, והורה על מעצרו עד תום ההליכים, כאשר בין היתר ביסס את החלטתו על החלטות קודמות שנגעו לאביו של העורר שבהן צוין כי הרושם שהותיר הוא גבולי, ועל כך שהחלופה המוצעת הינה במרחק של 100 מ' מבית העורר עצמו.

לאחר הגשת הערעור הציע ב"כ העורר חלופה אלטרנטיבית, בבית דודתו של העורר, הגב' אמל אלעיסאוי המתגוררת בעיר לוד, ובפיקוח הדודה ובן הדוד פלאח אבו סבית, שכאמור נבחן ע"י שירות המבחן ונמצא מתאים לשמש כערב. שמעתי את דברי דודתו של העורר והתרשמתי כי היא מבינה את תפקידה, והיא תוכל להוות כמפקחת אפקטיבית בחלופת המעצר.

כפי שצוין לעיל, המליץ שירות המבחן לשחרר העורר לחלופת מעצר הקרובה לביתו, בין היתר בפיקוח אביו, וזאת לאחר שציין כי הוא סבור שהעורר יפיק תועלת מטיפול וכי השתלבותו בטיפול תצמצם את הסיכון לביצוע עבירות נוספות.

בכלל נסיבות הענין שתוארו לעיל, לאחר שכעת הוצעה חלופת מעצר המרוחקת מביתו של העורר והמצויה תחת פיקוח ערבים שנמצאו כערבים שיוכלו לבצע תפקידם, אני מוצא ליתן משקל מכריע להמלצתו העיקרית של שירות המבחן, שניתנה לאחר בחינה מעמיקה של עניינו של העורר, והעריכה תחת גבולות חיצוניים וברורים יצליח לגייס כוחות ולהישמע לגורמי הסמכות שיקבעו ולתנאים שיוצבו. לאור זאת יהיה מקום להורות על שחרור העורר לחלופת מעצר ועל שילובו בהליך טיפולי.

אשר על כן, אני קובע כי החלטת בית משפט קמא תבוטל, וכן אני קובע כדלקמן:

העורר ישוחרר לחלופת מעצר בית מלא, בבית דודתו, הגב' אמל אלעיסאוי, ת"ז ..., ברח' התקוה 1 לוד, ובפיקוח הדודה ובן הדוד מר פלאח אבו סבית, ת"ז ....

להבטחת שחרורו יפקיד העורר סך של 7000 ₪, ויחתום על ערבות עצמית בסך 30,000 ₪.

הערבים יחתמו על ערבות צד ג' בסך 30,000 ₪.

ניתנה והודעה היום כ"ח אלול תשע"ז, 19/09/2017 במעמד הנוכחים.

אריאל חזק, שופט